

som en liten studie i samband med att han 1992–93 komponerade sin åtonde symfoni, den som inspirerats av Shakespeares *En Midsommarnattsdräöm*. Man kan i den lilla trion föreställa sig de feer och drömsyner som genomsyrar dramat.

Medan Dmitrij Sjostakovitjs första pianotrio legat nästan ospelad ända in på 1980-talet, blev den andra genast mycket framgångsrik och ofta spelad. Detta beror inte på att musiken är särskilt lättillgänglig, utan mera på att tonsättarens djupa allmänmänskliga insikter griper tag i och trollbinder åhöraren.

Trion skrevs sommaren 1944 till minnet av den samma år bortgångne nära vennen Ivan Sollertinskij, en inflytelserik musikkritiker vars artiklar Sjostakovitj senare redigerade för utgivning i bokform. Men musiken tolkar inte bara sorgen över en död vän. Det var också den här sommaren världen förstod vad Treblinka, Majdanek och andra nazistiska koncentrationsläger verkligen innebar. Detta blev en chockupplevelse som i musiken får groteska och galghumoristiska effekter. Tonsättaren skildrar både bödel och offer, och allt på ett musikaliskt överdådigt sätt. ”För mig är ett musikaliskt program och ett verks innehåll samma sak”, menade Sjostakovitj. I november 1944 uruppfördes trion med tonsättaren själv vid pianot.

Stig Jacobsson

Kungsbacka pianotrio bildades 1997 och har vunnit erkändande som en av de mest framträdande ensemblerna i sin generation och har gjort en blomstrande internationell karriär. Sedan de vann First Prize i Melbourne International Competition har trion framträtt vid ledande festivaler och i de mest betydande konsertsalarna i Europa och på många andra håll runt om i världen.

Efter att på denna konsert ha lyssnat på artister i världsklass ser vi fram emot att få lyssna på artister i vardande, närmast 1 oktober i den första TONIC-konserten med elever från Lunnevads folkhögskola.

Sedan blir det ett litet uppehåll till 13 november då vi bjuds på sånger med Heinrich Heine som tema med tenoren Olof Lilja ackompanjerad av pianisten Lars David Nilsson.

Läs mer i vårt generalprogram och på vår hemsida:
www.linkopingkammarmusik.se

Kungsbacka pianotrio

Malin Broman violin

Jesper Svedberg cello

Simon Crawford-Phillips piano

Spiegelsalen

Konsert & Kongress

29 september 2011 kl. 19.00

Konserten ges med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Sergej Rachmaninov (1873–1943)

Trio Élégiaque nr 1, g-moll

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

Pianotrio, op. 1 nr 3, c-moll

Allegro con brio

Andante cantabile con Variazioni

Minuetto. Quasi allegro

Finale. Prestissimo

Hans Werner Henze (f. 1926)

Adagio Adagio

Dmitrij Sjostakovitj (1906–75)

Pianotrio nr 2, e-moll, op. 67

Andante

Allegro non troppo

Largo

Allegretto

Sergej Rachmaninov förutspåddes redan som konservatorieelever en lysande framtid både som tonsättare och pianist. Hur många har som examensuppgift lyckats skriva en hel opera, som dessutom blivit så framgångsrik att den spelats in på cd och fortfarande står på programmet då och då? Operan Aleko tilldelades konservatoriets guldmedalj.

Under konservatorietiden – han var nitton år – tillkom också denna hans första elegiska trio i en sats (1892). Några år senare skrev han den nästan timslång andra elegiska trion, för att hylla minnet av den då just bortgångne Tjajkovskij. Den knappt tjugo minuter långa första pianotrioton är ett sällan spelat verk, som helt kommit i skuggan av hans mer kända kompositioner, men trion i g-moll är värd all uppmärksamhet den kan få, med sin senromantiska skönhet.

I november 1792 flyttade Ludwig van Beethoven från sin födelsestad Bonn till den livaktiga musikstaden Wien. Där blev han snabbt uppmärksammad som en av tidens absolut främsta pianister, men han hade också ambitioner som tonsättare och tog från december detta år lektioner för Haydn. Beethoven har en mycket omfattande ungdomsproduktion och en del gammalt material från tiden i Bonn anses dyka upp i hans opus 1, de tre pianotriotor som var bland det första han skrev för publiken i de wienska privatsalongerna. Offentliga konserter var ännu ett tämligen obekant begrepp i Wien.

Dessa trior uruppfördes troligen mot slutet av 1793, eftersom man vet att Haydn var närvarande och att den gamle mästaren i januari året därpå begav sig iväg på en flerårig resa till London. Haydn hade många vackra ord att säga om dessa stycken, men rådde Beethoven att inte publicera den tredje, den i c-moll. Beethoven själv betraktade emellertid just denna trio som den allra bästa, och därfor blommade en liten konflikt upp mellan de båda mästarna. Haydns råd var naturligtvis endast välvilligt menat; han fann musiken synnerligen avancerad för sin tid och var rädd för att den kunde skrämma bort en eventuell köpare av nothäftet. Vad det skrämmende skulle vara, har vi idag kanske svårt att höra. Vi gläds snarare av det friska och ungdomlig tonspråket.

Hans Werner Henze hör till de mest uppmärksammade och produktiva tonsättarena i efterkrigstidens Tyskland. Med den endast fyra minuter långa serenaden *Adagio Adagio* för pianotrio har han skapat ett mycket vackert och magiskt stycke vilket kom till